

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: II.

Jún 2017

Číslo: VI.

Milí priatelia, bratia a sestry,

nastal nám mesiac kňazských vysviacok a Božského Srdca. Sme vyzvaní k modlitbám za novokňazov, aby boli kňazmi podľa Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Všeobecne sa modlíme túto invocáciu: „Ježišu tichý a pokorný srdcom, pretvor naše srdcia podľa srdca svojho.“ Ak sme pred nejakou slávnostnou chvíľou v živote, ako je napr. svadba, prvé sv. prijímanie, životné jubileum, promócie či primície, pripravujeme sa na tento deň. Viaceré ženy predtým trávia čas u kaderničky, doma sa pečie, upratuje sa viac ako inokedy a podobne sa upratuje okolie i pred kostolom. Chceme aby všetko vyzeralo ako sa patrí a nechceme na nikoho a nič zabudnúť. No treba brať ohľad nielen na ten vonkajšok, ale hlavne na svoje vnútro. Preto tento mesiac kladieme do centra našej zbožnosti Eucharistiu a Ježišovo Najsvätejšie Srdce. A to aj preto, aby naše srdce sa podobalo viac Ježišovmu, predovšetkým v láske, v odpúšťaní a v pokore.

U prvoprijímajúcich detí sme si vedomí ich nevinnosti a čistoty srdca, o čom svedčí aj ich krásne biele rúcho, ktoré nosia v deň prvého sv. prijímania i po ňom. A tí, ktorí sa usilujeme praktizovať duchovný život si prajeme, aby nadšenie a láska k eucharistickému Pánu Ježišovi v ich srdciach zostala nastálo. Život takýchto našich detí, nech je Bohu milý a na radosť ich rodičom, ktorí nech vedú svoje ratolesti k Bohu a chránia ich pred každým zlom.

A zamýšľajme sa nad darom kňazského povolania, ktoré je požehnaním pre rodinu i pre celú farnosť. Iniciátorom povolania je Boh, ktorý volá a kandidát na kňazstvo odpovedá. „Tu som“ /*Adsum*/. Nedá sa teda povedať, že kňaz si vybral túto cestu na

takom princípe ako študent, ktorý si vyberá školu. On len pocíti v sebe Boží hlas, ktorý ho volá k nasledovaniu Krista a potom odpovedá na toto volanie.

Kňazské povolanie sa stáva dnes veľkou vzácnosťou i zriedkavosťou. Kňaz, ktorého posielala Cirkev je *alter Christus* /druhý Kristus/. Pôsobí v určitej farnosti, kde ho biskup posielal, aby sa modlil a pracoval pre spásu nesmrteľných duší. Kňaz si farnosť nevyberá, ani veriaci si nevyberajú kňaza. Každý kňaz má poslanie konať v úlohe Ježiša Krista. Ohlasovať Evanjelium, vysluhovať sviatosti a učiť veriacich zachovávať Božie prikázania. My sme vďační za dar povolania aj v našej farnosti a preto s radostným srdcom chválime Boha.

Duch. otec Milan

Z KATECHÉZY

Katechéza o stvorení je mimoriadne dôležitá. Týka sa samých základov ľudského a kresťanského života, lebo vysvetľuje odpoveď kresťanskej viery na základnú otázku, ktorú si kladú ľudia všetkých čias: „Odkiaľ pochádzame?“ „Kam ideme?“ „Aký je náš pôvod?“ „Aký je náš cieľ?“ Odkiaľ pochádza a kam smeruje všetko, čo jestvuje?“ Tieto dve otázky, čiže otázku o pôvode a otázku o ciele, nemožno oddeliť. Majú rozhodujúci význam pre zmysel a orientáciu nášho života a nášho konania /KKC 282/. Ľudský rozum je nepochybne schopný nájsť odpoveď na otázku o pôvode. Veď jestvovanie Boha Stvoriteľa možno s istotou poznať z jeho diel svetlom ľudského rozumu, hoci toto poznanie často zatemňuje askresľuje omyl. Preto viera posilňuje a osvecuje rozum, aby túto pravdu správne pochopil. Pravda o stvorení je taká dôležitá pre celý ľudský život, že Boh vo svojej láskavosti chcel zjaviť svojmu ľudu všetko, čo je o tom prospešné vedieť pre spásu /KKC 286-287/. Nový zákon zjavuje, že Boh stvoril všetko skrze večné Slovo, svojho milovaného Syna. Viera Cirkvi takisto vyznáva stvoriteľskú činnosť Ducha Svätého: On je „Oživovateľ“, Duch Stvoriteľ, „Prameň všetkého dobra“. Stvorenie je spoločným dielom Najsvätejšej Trojice /KKC 291-292/.

NAD BOŽÍM SLOVOM

„Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva: čo zviažeš na zemi, bude zviazané aj v nebi...“ /Mt 16, 19/

Na jednom stretnutí po základnej škole si bývalí spolužiaci pospomínali na staré časy a povedali aj o sebe, ako sa im v živote darí. Bol tam prítomný aj kňaz. A tomu kňazovi hovorí jeho spolužiak, ktorý mal v sebe už pár pohárov vína: „Vieš, ja verím v Boha, ale Cirkev to je mafia, mafia, mafia...“ Kňazovi bolo ťažké viesť dialóg na túto tému s tým, ktorý bol v podnapitom stave...

My vyznávame v Kréde každú nedeľu a v prikázaný sviatok: „...verím v svätú Cirkev katolícku...“ Vieme, že Cirkev, ktorú založil Pán Ježiš /a založil len jednu Cirkev/, je božsko – ľudská spoločnosť. To božské je akoby poklad: Božie zjavenie, sviatosti, učenie Kristovo. A to ľudské je krehké a aj zraniteľné, nakoľko sme v Cirkvi všetci hriešni ľudia. Svätý Pavol to vyjadril veľmi výstižne: „...no tento poklad máme v hlinených nádobách, aby mal Boh zvrchovanú moc a nie my.“ Tými hlinenými nádobami sme my ľudia – pápež, biskupi a kňazi, rehoľníci, laici. Pán Ježiš zveril kormidlo Cirkvi Petrovi. Jemu dal moc kľúčov – teda odovzdal mu právomoc spravovať jeho Cirkev. Cirkev je Boží ľud, rodina veriacich v Ježiša Krista, ktorí sú pokrstení. Je tu aj hierarchická zložka, ktorú predstavuje apoštol Peter. Najvyšší pastier je sám nástupca Petra – pápež. Ďalej sú tu s ním zjednotení biskupi. Potom sú tu kňazi a diakoni. A napokon sú tu laici, ktorí majú v Cirkvi tiež dôležité úlohy, ako napr. úlohu lektorov, akolytov, animátorov pri príprave detí k sviatostiam, alebo snúbencov k sviatosti manželstva. No nie je tu iba hierarchia, ale aj charizmatická zložka Cirkvi. Tú predstavuje apoštol Pavol – učiteľ národov. Myslieť si, ale aj vyjadriť sa o Cirkvi ako o mafii, je teda neúctivé a nepravdivé, nakoľko svätá Cirkev je na strane kultúry života a jej poslaním je viesť ľudí k spásu. My všetci pokrstení sme jej súčasťou. Netvorí ju iba pápež, biskupi s kňazmi a rehoľníkmi. Cirkev patrí Kristovi, veď sám hovorí Petrovi: „...ana tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.“ Nezabúdajme, že za Cirkev sa máme modliť a byť vďační Bohu, že do nej patríme.

ROK SO SVÄTÝMI

27. jún - Svätý Ladislav

Ladislav bol synom maďarského kráľa Bela. V roku 1077 ho šľachtici zvolili za uhorského kráľa. Jeho príbuzný, syn bývalého kráľa, ho vyzval, aby bojoval o trón. Ladislav ho porazil v roku 1089. Podporoval pápeža Gregora VII. v jeho nástupníckom boji proti vládcovi Henrichovi IV. a Rupertovi zo Švábska. Ladislav sa oženil s Adelaidou, dcérou vojvodu Welfa z Bavorska, ktorý patrila medzi Rupertových priaznivcov.

Ladislav úspešne víťazil nad pokusmi napadnúť Uhorsko. Podporoval misionársku činnosť. Postavil veľa kostolov, poskytol náboženskú slobodu židom a mohamedánom. V roku 1091 išiel na pomoc sestre Helene, kráľovnej Chorvátska, proti vrahom jej manžela. Keď bezdetná zomrela, spojil Chorvátsko a Dalmáciu napriek námietkam pápeža aj konštantínopolského cisára. Na synode v Szabolcs v roku 1092 sa zaslúžil o vydanie zberky náboženských a civilných zákonov. Mal viesť prvú križiacku výpravu, ale tesne pred tým – 29. júla – zomrel v Nitre na Slovensku vo

veku 55 rokov. Považuje sa za jedného z najväčších maďarských národných hrdinov, keďže rozšíril hranice krajiny a úspešne ju bránil proti nájazdom. Uctieva sa kvôli svojej horlivosti, zbožnosti a morálnemu životu. Kanonizoval ho pápež Celestín III. v roku 1192.

SLOVÁCI NA 59. MEDZINÁRODNEJ VOJENSKEJ PÚTI V LURDOCH

„Dona nobis pacem“, teda „Daruj nám pokoj“.

V dňoch 17. – 23. mája 2017 sa zúčastnili príslušníci ozbrojených síl a ozbrojených zborov Slovenskej republiky so svojimi najbližšími – manželkami, deťmi a rodičmi na 59. medzinárodnej vojenskej púti v Lurdoch. Vojaci, policajti, colníci, hasiči, členovia justičnej a väzenskej stráže začali svoju púť 17. mája v Bratislave svätou omšou v Katedrále svätého Šebastiána. Sv. omšu celeburoval Mons. František Rábek, biskup - ordinár OS a OZ SR.

Už pred svätou omšou i počas nej mohli pútnici prijať sviatosť zmierenia u piatich kňazov, ktorí nás následne sprevádzali v štyroch autobusoch a počas celej púte. V Lurdoch nás čakali členovia hudobného telesa (dychovka) Ministerstva vnútra SR, pričom Slováci tvorili 204 člennú skupinu z celkového počtu cca dvadsaťpäťtisíc príslušníkov ozbrojených síl a ozbrojených zborov a ich rodinných príslušníkov, z viac ako štyridsiatich krajín sveta. Pred 59. rokmi pri príležitosti stého výročia od zjavenia Pani Márie v Lurdoch sa vojenský duchovní spolu s vojenskými predstaviteľmi francúzskych a nemeckých ozbrojených síl dohodli na prvom stretnutí v modlitbách za zmierenie. Obe strany prežili hrôzy druhej svetovej vojny. Túžili preto po zmierení a po spoločnej modlitbe za pokoj a mier medzi národmi. Postavili tak základy

tradície, lebo postupne sa k francúzskym a nemeckým vojakom pridávali ďalší vojaci z rôznych krajín. Do roku 1990 prichádzali pútnici hlavne z krajín západnej Európy. V roku 1991 sa krajiny strednej a východnej Európy postupne pripojili a rozšírili rady pútnikov spolu s krajinami Ázie, Afriky a Južnej Ameriky. V roku 1995 prišli prvýkrát do Lúrd na základe pozvania Mons. Michaela Dubosta, vtedajšieho biskupa ozbrojených síl Francúzska aj príslušníci a zamestnanci vtedajšej Armády Slovenskej republiky. Odvtedy sa jej pútnici v uniformách ozbrojených síl a ozbrojených zborov Slovenskej republiky zúčastňujú každoročne, v tomto roku už po 22. krát. Svoje poslanstvo zasiela aj pápež František. Vatikán na púti reprezentujú príslušníci Švajčiarskej gardy so svojim kaplánom. (Porov.: Dzijak. P., Gajdošíková. A., 59.medzinárodná vojenská púť, Ordinariát OS a OZ SR, Bratislava, 2017).

Napriek tomu, že púť má bohatý program, duchovný základ a zmysel je na prvom mieste, spoločné medzinárodné duchovné slávenia, každodenné národné bohoslužby v jednotlivých chrámoch, pobožnosti krížovej cesty a posvätného ruženca. Večerný oficiálny program patrí mariánskej procesii – sprievodu so sviecami, ktorá sa koná na počesť a z úcty k Božej Matke Panne Márii, a ako odpoveď na želanie, ktoré povedala Bernadette.

Panne Márii každý z nás predkladal poďakovania i prosby, ktoré sme priniesli zo Slovenska, z našich farností, z našich rodín, od našich drahých. Rozlúčili sme sa v radosť, s cieľom zvestovať dobrú správu všetkým našim bratom a sestram v duchu tohoročnej ústrednej témy púte „Dona nobis pacem“.

Anna Jurovčíková

ĽUDIA NAŠICH ČIAS – SVEDKOVIA VIERY

Dnešným číslom začíname v Malokarpatskom posli uvádzať príbehy ľudí, ktorým minulý režim veľmi ublížil. Mnohí hovoria: „Ja som chodil do kostola, deti prihlasoval na náboženstvo a nič sa mi nestalo.“ Ale koľko veriacich chodilo na sv. omšu mimo svojho bydliska, pretože boli sledovaní. Nemohli sa verejne sobášiť, ani ich deti pristupovať k sviatostiam. Týkalo sa to predovšetkým učiteľov, lekárov a iných verejne pôsobiacich odborníkov. Kňazi mohli konať svoju činnosť len v kostole a neovplyvňovať mládež. Ak sa taký horlivý kňaz našiel, bol sledovaný a často aj preložený do inej farnosti. Jedným z kňazov, ktorý trpel za svoju vieru, bol aj pán profesor ThDr. Štefan Hlaváč.

Narodil sa 3.12. 1903 v Budapešti, kde jeho matka slúžila. Detstvo a prvé roky vzdelávania prežil v Kubre pri Opatovej v Trenčianskom kraji. Okúsil život s dostatkom jedla, ale aj biedu, čo mu pomohlo lepšie znášať útrapy života. Teológiu vyštudoval v Olomouci pre Košickú diecézu, kde bol nedostatok kňazov. Ako kňaz pôsobil v Michalovciach. Vyučoval na gymnáziu a ako duchovný pôsobil v tamojšej nemocnici. Pozval saleziánov do Michaloviec a vyslúžil si prímene „slovenský don Bosco.“ Venoval sa

najmä chudobnej mládeži, ktorú duchovne i hmotne podporoval. K jeho najznámejším žiakom patrila pán kardinál Jozef Tomko, emeritný arcibiskup Alojz Tkáč, kňaz a básnik Gorazd Zvonický, vlastným menom Andrej Šándor. Po nástupe totality musel opustiť školu i nemocnicu. Preložili ho do farnosti Všetkých Svätých pri Košiciach. Potom ho vtedajšia totalitná moc odsúdila na dva roky za vlastizradu. Prešiel mnohými väznicami, kde ťažko pracoval, napr. doloval rudu v uhoľných baniach Tmavý Dúl v Rytyních v Podkrkonoší. Posledné roky života prežil na fare v Hermanovciach pri Prešove. Zomrel 11. 2. 1982 na sviatok Lurdskej Panny Márie. Napísal zápisky zo svojho života do r. 1955. ThDr. Anton Hlinka ešte v exile pripravil knihu na vydanie a dal jej názov *Po priamych cestách*. Posledné roky života prof. Štefana Hlaváča opísal jeho žiak Štefan Halás a vyšlo už tretie vydanie.

Bývalí žiaci a sympatizanti pri 10. výročí smrti tohto vzácneho kňaza založili nadáciu *Rodina profesora Hlaváča*, z ktorej podporujú chudobných študentov. Denne sa večer o 21. hodine duchovne spájajú a modlia obľúbenú modlitbu pána profesora – modlitbu anjela z Fatimy: „Bože môj verím v Teba, klaniam sa Ti, dúfam v Teba, milujem Ťa. Prosím o odpustenie pre tých, čo neveria v Teba, nekľanajú sa Ti, nedúfajú v Teba a nemilujú Ťa.“

Mária Nováková

DEŇ OTCOV

V jednej horskej dedinke, kde sa neskoro začal topiť sneh, mali veľmi pekný zvyk. Každý rok začiatkom jari mávali súťaž. Zúčastňovali sa na nej všetci, mladí i starí. Ten, kto našiel prvý kvet bol štedro odmenený. Len čo sa začal topiť sneh, všetci sa rozbehli hľadať prvý kvet. Celé hodiny chodili a hľadali všade hore i dole... Už sa chystali vrátiť domov, keď počuli hlas jedného dieťaťa: „Tu je! Našiel som ho!“ Všetci sa rozbehli za ním. Dieťa ukázalo prstom na prvý kvet. Rozkvitol medzi skalami, pár metrov od kraja prudkého zrázu. Rozďavená priepasť vzbudzovala strach. Dieťa sa rozplakalo. Chcelo kvet, ale bálo sa priepasti. Všetci mu ho priali a chceli mu pomôcť. Piatí silní chlapi priniesli povraz. „Priviažeme ťa a spustíme ťa dolu“, hovorili. „Nie, nie,“ hovoril plačúci chlapec. „Bojím sa!“ Predstúpili pätnásť najsilnejší: „Budeme ťa držať, neboj sa!“ Nepochodili. A tu zrazu chlapec prestal plakať. Utreľ si slzy. Všetci zmlkli. „Dobre,“ povedalo chlapča. „Pôjdem dolu...spustím sa, keď ma bude držať na povraze môj otec.“

Mať otca, znamená vedieť, že niekto je blízko, pripravený pomôcť, lebo nás má rád. Keď hovoríme ocko a mama, myslíme na vrúcne slová, otvorené náručie i na zdvihnutý výstražný prst. Cítíme tiež vôňu dobra, nežný pohľad, istotu a oporu. Myslíme na niekoho, kto nám hovorí: „Čokoľvek sa ti stane, môžeš sa spoľahnúť na mňa.“ Taký k nám chce byť Boh. „Boh je otec, ktorý nás má rád ako mama,“ napísalo si dievčatko do svojho zošita na náboženstve.

V júni sa slávi *deň otcov* na tretiu júnovú nedeľu. Tak ako materstvo, podobne aj otcovstvo je darom. Boh každého, koho povoláva stať sa otcom, ukladá mu aj povinnosti: byť zodpovedným, starostlivým a láskavým. A spolu so svojou manželkou byť svedkom viery a príkladom pre svoje deti.

Nie však všetky deti majú šťastie mať dobrého otca. Niektoré zakúsili aj vnútorné zranenia. Bol som prítomný na niekoľkých svadbách, kde ženích, alebo nevesta si nepriali prítomnosť vlastného otca...Realita býva niekedy taká. Akokoľvek, vždy je to otec a každému otcovi patrí tiež láska, úcta i vďačnosť, že sme tu.

PRÍPRAVA K SVIATOSTIAM

Ani sme sa nenazdali a máme tu opäť posledný mesiac v školskom roku, v ktorom žiaci dostanú vysvedčenie o svojej celoročnej práci. Mnohí študenti maturitnou skúškou dokázali, že prešli prahom dospelosti a osamostatnia sa od svojich rodičov, začnú pracovať; iní úspešne zvládnu prijímacie skúšky na vysokú školu. Položíme si otázku: „Naozaj sú už dospelí?“ Áno, možno podľa zákona o rodine dosiahnutím 18. roku svojho života sa z dieťaťa stáva dospelý človek, zodpovedný sám za seba a za všetky svoje konania v plnom rozsahu, ba čo viac, stáva sa zodpovedným aj za druhých. No, prechod z bezstarostného detstva do kresťanskej dospelosti prichádza prijatím sviatosti birmovania. Tým nechceme povedať, že dieťa, ktoré prijme sviatosť birmovania ako 16 - ročné sa z hľadiska občianskeho práva stáva dospelým. Nie. Ani nepopierame, že 30-ročný človek, ktorý neprijal sviatosť birmovania by nebol dospelý. Posudzujeme to z dvoch rovín – občianskej (telesnej) a duchovnej. Tak, ako študenti postupujú z nižších ročníkov do vyšších, z nižších stupňov štúdia do vyšších stupňov, tak aj kresťan nezostáva iba pri sviatosti krstu, hoci je to jedna z najväčších a najradostnejších chvíľ, keď prinášame naše dieťa ku krstnému prameňu, kde mu Boh účast' na svojom nadprirodzenom živote. Naša farnosť a nehovoriac už o našej filiálke, ktorá je tak maličká, že krst dieťaťa v našom kostole je vecou celej dediny, všetci o tom vedia a celé kresťanské spoločenstvo sa teší. Na Božie telo budú deti v bielych šatách posýpať kvetmi cestu Pánovi, budú medzi nimi aj tie, ktoré v máji prijali prvý krát Sväté prijímanie – Eucharistiu po vykonaní prvej svätej spovede - Sviatosti zmierenia. Už nemuseli za prvoprijímajúce deti krstné sľuby odriekať rodičia a krstní rodičia. Pri príprave na túto veľkú chvíľu v ich živote sa usilovali dobre pripraviť a slovom *Amen* na slová *Telo Kristovo* vyjadrujú vieru, že v kúsku chleba je prítomný sám Pán Ježiš Kristus. Vo svojom náboženskom raste postúpili. Ďakujeme rodičom a krstným rodičom a aj starým rodičom, ktorí pochopili ako je veľmi dôležité vychovávať tieto deti v kresťanskom duchu a pomáhať im napredovať. Zároveň sa modlíme aj za tých rodičov, ktorí ešte váhajú, alebo o kresťanskú výchovu nedbajú; prosíme, aby aj oni dopriali deťom kresťanskú výchovu.

Vzhľadom k tomu, že naša filiálka leží medzi dvomi obcami – Horné Orešany a Smolenice a niektoré deti chodia do školy do Smoleníc, iné do Horných Orešian, kde sa zúčastňujú na vyučovaní náboženstva, na prvé sväté prijímanie ich pripravovali kňazi z oboch farností. Je to veľmi krásne, ako sú naše farnosti vďaka dobrým kňazom zrastené pre dobro veriacich. Nech kňazom Boh nebeský odplatí túto lásku, že nerobia rozdiely pri výchove detí i v oficiálnych krokoch sa vedú dohodnúť tak, ako to prospieva božiemu ľudu. Našťastie máme v našej farnosti aj bohobojných mladých ľudí, ktorí uzatvárajú Sviatosť manželstva, na ktorú sa dostatočne pripravovali. Modlíme sa aj za nich, aby ich manželstvo trvalo po celý život a aby prijali deti ako dar Boží. Rovnako radostnou sviatosťou ako je manželstvo je Kňazstvo – Posvätná vysviacka. Ďakujeme Bohu, že po dlhých rokoch práve v tomto mesiaci bude vysvätený

nový kňaz z našej farnosti. Modlime sa spoločne za neho, za jeho rodičov i kňazov, ktorí mu pomáhali počuť Božie volanie. Tejto mimoriadnej skutočnosti v našej farnosti, sa bude venovať patričná pozornosť v júlovom Malokarpatskom poslovi.

Nespomenuli sme ešte dve sviatosti a to pomazanie chorých a birmovanie. Nebojme sa v chorobe či v starobe prijať Sviatosť pomazania chorých. Posilní nás na tele aj na duši, mnohým pomôže k uzdraveniu a ak Pán Boh rozhodne, že je posledným pomazaním (tak ako ho ľudia často nazývali), potom nám otvorí bránu do kráľovstva nebeského.

Počas nasledujúceho školského roka sa chceme venovať chlapcom a dievčatám, ktorí sa rozhodli prekročiť prah detstva a stať sa dospelými kresťanmi. Sviatosť birmovania, ktorá veriacich dokonalejšie spája s Cirkvou a obohacuje ich zvláštnou silou Ducha Svätého, takže sú vo zvýšenej miere viazaní ako ozajstní Kristovi svedkovia, šíriť a brániť vieru slovom i skutkami. (Konštitúcia Lumen gentium, 11) „*Keď prišiel deň Turíc... Všetkých naplnil Duch Svätý*“ (Sk 2, 1,4). „*A keď na nich Pavol vložil ruky, zostúpil na nich Duch Svätý*“ (Sk 19, 6). To isté, aj keď v inej forme, deje sa pri birmovaní. Sviatosť birmovania to sú nové, stále sa opakujúce Turíce v Cirkvi. Duch svätý zostupuje do srdca pokrstených, pozná ich nezmazateľným znakom a posilňuje ich, aby svoju vieru vyznávali a podľa nej aj žili. Na birmovanie sa treba dôkladne pripraviť. Najlepšou prípravou je riadny náboženský život a pravidelné vzdelávanie sa v náboženských pravdách. (PLEVA. V.: Jednotný katolícky spevník, 75. Vydanie, Trnava: Spolok sv. Vojtecha, s. 72-73).

V oboch farnostiach v Smoleniciach i v Horných Orešanoch sa v nasledujúcom školskom roku 2017/2018 budú pripravovať dievčence a mládenci na prijatie sviatosti birmovania. V Smoleniciach prípravu začali v tomto školskom roku a bude pokračovať druhou etapou od septembra. Vo farnosti Horné Orešany začne príprava od septembra 2017. Modlime sa za birmovancov, aby dokázali, že oni sami chcú prijať sviatosť birmovania, že ich nikto nenúti a sami sa aktívne chcú zapájať do činnosti a života farského spoločenstva a taktiež časovo v dlhšom období. Sviatosť birmovania je sviatosť kresťanskej dospelosti. Nedospelý často žije iba pre seba a myslí si, že všetko ostatné je tu na to, aby slúžilo jemu. Ten, ktorý je už dospelý, dokáže žiť viac pre druhých, slúžiť a obetovať sa. To, čo sme doteraz ako nedospelí prijali od iných, teraz sme pripravení odovzdať ďalej. V sile Ducha Svätého sme poslaní vydávať svedectvo o Božej pravde a láske. Birmovaný prijíma plnú účasť na poslaní Cirkvi. Posilňuje sa vo viere a v duchovnom boji. Sviatosť birmovania robí kresťana dospelým a spôsobilým na boj proti silám temnôt, zlu,

ľahostajnosti, neporiadku vo vlastnom vnútri a na otvorené vyznanie viery. Stáva sa Kristovým apoštolom, hlásateľom Evanjelia vo svete: v zamestnaní, v politike, v rodine, v spoločnosti, na ulici, v kostole (Porov.: ŠIMKO.P.: prednáška 12.2.2017).

Prežívajme spolu s celým našim farským spoločenstvom túto prípravu s našimi birmovancami a sprevádzajme ich modlitbami a počas nasledujúcich deviatich prvých piatkov spolu s nimi pristúpme k svätému prijímaniu.

Anna Jurovčíková

PRÍBEH NA POTEŠENIE DUŠE

Nech už bol dôvod akýkoľvek, manželke vždy opakoval: "Ty sa v tom nevyznáš!" Skutočne vyštudovala len päť tried základnej školy, nezaujímal sa o politiku, nečítala noviny. Starala sa len o deti, dom, pranie, kuchyňu, kurence na dvore a o prácu v továrni na obuv.

Keď sa v rodine začala nejaká debata, manžel z princípu odmietal akýkoľvek rozumný dialóg a plný predsudkov uzavrel: "Ty sa v tom nevyznáš!" Keď sa manželka snažila zapojiť ho do riešenia nejakej vážnej záležitosti, aby posúdil vhodnosť nejakej kúpy, alebo výber miesta dovolenky, alebo študijné výsledky detí, alebo rodinný rozpočet... mal pre ňu vždy tú istú odpoveď - jednoznačnú, suchú, definitívnu: "Ty sa v tom nevyznáš!"

Keď raz večer televízia vysielala zápas národného tímu, zrazu vypadol elektrický prúd. Manžel začal hundrať a so zvyčajnou domýšľavou istotou sa pobral do tmavej pivnice, aby skontroloval a vymenil poistky. "Zapál si sviečku", radila mu manželka. Ako obyčajne jej odvrkol: "Ty sa v tom nevyznáš! Zvládnem to aj poslepiačky!" V ten večer však niečo zjavne nefungovalo, pretože chudák muž sa pošmykol na schode, zareval ako divý tur, strepal sa na dno pivnice a skončil celý zakrvavený a dolámaný.

Bolo to s ním vážne, ale lekárom v nemocnici sa po dlhých dňoch intenzívnej starostlivosti podarilo zachrániť tomu úbožiakovi život.

Keď sa napokon neborák po štyroch dňoch znovu prebral, uvidel pri svojej posteli manželku. So zaslzenými očami sa k nemu ustarostene skláňala plná lásky. Úbohá žena ho neopustila ani na chvíľu - vo dne, v noci, vždy nablízku, pozorná a pohrúžená do modlitby.

Po dvoch týždňoch v nemocnici sa mužovi konečne podarilo zašepkať prvé slová. V očiach sa mu zablykli dve veľikánske slzy a zahanbene zašepkal: "Som ja ale somár. Nikdy by som neveril, že ma tak ľúbiš!" A ona so svojím zvyčajným úsmevom, láskavým a žiarivým, mu polohlasne zašepkala do ucha: "Ty sa v tom nevyznáš!"

• Dňa 28. mája 2017 pristúpilo v našej farnosti 14 detí k prvému sv. prijímaniu. Už týždeň pred tým, pristúpili tri deti z filiálky Lošonec k prvému sv. prijímaniu v Smoleniciach, keďže navštevujú tamojšiu školu.

ČO NOVÉ V LOŠONCI

Pri príležitosti 90. výročia založenia Dobrovoľného hasičského zboru v Lošonci sa konala dňa 6. mája 2017 v kostole sv. Anny slávnostná svätá omša a po jej ukončení posvätenie sochy svätého Floriána, patróna hasičov.

Foto a text: Anna Jurovčíková

PRIPRAVUJEME

• Dňa 10. júna 2017 o 15,30 hod. prijme v Katedrálnom chráme sv. Jána Krstiteľa v Trnave kňazskú vysviacku náš rodák dp. Lukáš Blažo, diakon. Z farnosti je zabezpečený autobus, ktorý prihlásených odvezie do Trnavy na vysviacku. Ďalšie info u p. Zacharovej č.tel.: 5588206

• Keďže dňa 11. júna 2017 o 10,00 hod. sa uskutoční v našej farnosti primičná slávnosť, sv. omše budú takto: v sobotu 10. júna 2017 o 18,30 hod. s platnosťou na nedeľu. V nedeľu 11. júna o 8,00 hod. v Lošonci, o 9,00 hod. v kláštore, o **10,00 hod. slávnostná primičná sv. omša.**

• Miestna organizácia Jednoty dôchodcov Slovenska Horné Orešany, oznamuje svojim členom i nečlenom, že dňa 5. júna 2017 na Svätodušný pondelok, organizuje púť do Šaštína. Sv. omša bude obetovaná za starších a chorých ľudí, preto chceme pomôcť aj takým, ktorí by sa tam inak nedopravili. Prihlásiť sa môžete u p. Boháčkovej tel.č.:5588527 alebo u p. Denkociovej tel.č.: 5588221. Poplatok je 3,-€

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY - JÚN 2017

- **Evanjelizačný:** Prosme, aby sa predstavitelia národov rozhodne zasadzovali za skončenie obchodovania so zbraňami, ktoré spôsobujú smrť mnohých nevinných obetí.
- **Úmysel KBS:** Aby nám Duch Svätý pomohol spoznať, čo je dobré a čo zlé, posilnil nám vôľu konať dobro a odmietat' zlo.

SPOLOČNE VYKROČILI DO ŽIVOTA

- Martin Švončinár /Horné Orešany/ a Petra Polakovičová /Dlhá/
- Marek Sloboda /Dolné Orešany/a Monika Gažová /Horná Krupá/

OPUSTILI NÁS

- Viliam Hoblík, 65-ročný, Hor. Orešany

ŠŤASTNÝ VEK, KÝM STOJÍ NAD
NAMI BYTOSŤ, DRŽIAC V JEDNEJ
RUKE KORBÁČ A V DRUHEJ KOLÁČ

Martin Kukučín